

1 Inleiding

De Autoriteit Consument & Markt (ACM) consulteert momenteel een invoedingstarief waarmee de netkosten deels worden verlegd richting producenten. E-Connection Project (ECP), ontwikkelaar en exploitant van windparken in Zeeland en Zuidwest-Nederland, voorziet een sterk negatief effect van dit invoedingstarief, indien onverkort uitgevoerd zonder mitigerende maatregelen, op de businesscase van bestaande windparken. In deze reactie licht ECP toe wat de impact is van het voorgestelde invoeringstarief.

2 Effect van het invoedingstarief op de business case van windenergie op land

De huidige marktsituatie zet bestaande duurzame energieprojecten al zwaar onder druk. De combinatie van volatiele marktprijzen en hoge onbalanskosten leidt tot onvoorspelbare inkomsten, terwijl de kosten blijven stijgen. Hierdoor komen bestaande businesscases in de problemen en wordt het steeds moeilijker om de financiering en exploitatie van windprojecten gezond te houden. ECP beheert meerdere projecten die, door de huidige marktomstandigheden, onder druk staan vanuit zowel financieringsperspectief als het perspectief van eigen vermogen.

Het uitzicht is dat de SDE-beschikkingen voor bestaande projecten niet zullen worden aangepast om het effect van het invoedingstarief te compenseren. Het ministerie van KGG heeft dit via de brancheorganisaties NedZero en NVDE in overleggen meermaals aangegeven. Dit zou niet alleen resulteren in het wegvallen van het vooraf in de voor de SDE gehanteerde "onrendabele top berekening" gecalculeerd projectrendement, maar ook leiden tot andere onwenselijke neveneffecten. In het huidige onrendabele-topmodel van PBL worden op dit moment al niet alle kosten meegenomen die voor het initiëren, voorbereiden en realiseren van een project nodig zijn, waardoor het daadwerkelijke rendement op eigen vermogen niet op de beoogde 10-12% ligt, maar eerder rond de 4 à 5%. Met de invoering van het invoedingstarief zal dit rendement verder dalen tot een nulpunt, of daaronder.

Deze nieuwe kostencomponent kan door ons, als independent power producer, niet worden doorberekend aan afnemers. Dit, omdat wij voor onze projecten veelal langjarige Power Purchase Agreements (PPA's) hebben afgesloten, zoals indertijd was vereist door de financiers (banken). De extra lasten zullen daardoor volledig bij ons als producent komen te liggen, zonder dat daar compenserende inkomsten tegenover staan.

Voor nieuw te ontwikkelen projecten zullen we aannemen dat het invoedingstarief bij de berekening van basisbedragen wordt meegenomen. Wanneer het invoedingstarief echter voor bestaande cq beschikte projecten wordt ingevoerd, ontstaat naast de effecten van verminderd rendement bovendien het risico dat projecten vroegtijdig zullen worden gerepowerd, hetgeen leidt tot kapitaalvernietiging.

Een additioneel ongewenst effect is dat het invoedingstarief grote geïntegreerde energiebedrijven aanzienlijk minder hard zal raken dan independent power producers. De veelal grote energiebedrijven kunnen de kosten van het invoedingstarief mogelijk doorleggen aan eindafnemers om deze vervolgens intern te verrekenen binnen hun organisatie. Onafhankelijke producenten hebben die mogelijkheid niet en worden daardoor wél zwaar belast, hetgeen een ongelijk speelveld creëert en de marktwerking belemmert.

3 Effect van onzekerheid

De discussie rondom het invoedingstarief zorgt daarnaast voor grote onzekerheid in de markt. ECP ervaart op verschillende trajecten – waaronder financiering en waardering – aanzienlijke terughoudendheid van financiers en aanpassingen in waarderingen als direct gevolg van de aangekondigde voornemens tot tariefmaatregel. Dit leidt tot een verstoring van de markt en belemmert investeringsbeslissingen.

Bovendien zorgt het invoeren van een tarief dat niet kan worden doorgelegd aan afnemers ervoor, dat financiers en investeerders hogere risico-opslagen zullen hanteren. En dat de betrouwbaarheid en reputatie van het Nederlands ondersteuningsregime voor duurzame energie in de ogen van de financiers (banken, pensioenfondsen, etc) ernstig schade lijdt.

Dit maakt kapitaal voor nieuwe investeringen duurder en schaarser. Voor bestaande projecten betekent dit concreet dat hun businesscase eindig wordt en dat de continuïteit van windenergieprojecten op land in gevaar komt. Voor toekomstige projecten betekent de invoering van een invoedingstarief dat deze investeringen onzeker worden voor investeerders, omdat (na het precedent van het invoedingstarief) binnen de kostenstructuur deze en ook andere kosten kunnen worden opgevoerd.

4 Conclusie en aanbeveling

Het voorgestelde invoedingstarief legt een onevenredig zware last op bestaande windprojecten op land. De combinatie van volatiele marktprijzen, hoge onbalanskosten en de structureel lage rendementen maakt dat veel projecten al onder druk staan. De invoering van een extra kostencomponent die niet kan worden doorberekend aan afnemers, in combinatie met het ontbreken van compensatie binnen de SDE-regeling, dreigt de businesscase van deze projecten definitief te ondermijnen. Dit kan leiden tot negatieve rendementen, kapitaalvernietiging door vroegtijdige repowering en een afname van investeringsbereidheid. Ultiem zijn windprojecten op land hiermee eindig.

Daarnaast wordt een ongelijk speelveld gecreëerd doordat grote geïntegreerde energiebedrijven in staat zijn kosten intern te verrekenen of door te leggen aan eindafnemers, terwijl onafhankelijke producenten deze mogelijkheid niet hebben. Dit verstoort de marktwerking en vergroot het risico dat kleinere marktpartijen uit de sector verdwijnen, wat op termijn nadelige gevolgen heeft voor concurrentie en innovatie. Merk ook op dat juist de nu investeringen doen om netcongestie te voorkomen, zoals BESS systemen.

Het invoeren van een invoedingstarief is voor de ontwikkeling van duurzame energie in Nederland een heel slecht idee. ECP beveelt daarom aan om:

- Af te zien van het idee tot invoering van een invoedingstarief, omdat de bijkomende effecten in de kosten- en financieringsstructuur te groot zijn ten opzichte van de te behalen voordelen; dan wel:
 - Bestaande projecten uit te zonderen van het invoedingstarief, of een passende compensatie te bieden binnen de SDE-regeling via een ophoging van het basisbedrag dan wel een jaarlijkse correctie in de correctiebedragen;
 - Onzekerheid bij investeerders en financiers weg te nemen door tijdig duidelijkheid te geven over de definitieve vormgeving van het invoedingstarief bij nieuwe projecten, de ontwikkeling van deze kosten in de tijd en mogelijke overgangsregelingen;
 - Een analyse uit te voeren naar de effecten op concurrentie en marktwerking, zodat onafhankelijke producenten niet onevenredig worden benadeeld.

Alleen door het wegnemen van deze risico's kan worden voorkomen dat het invoedingstarief de energietransitie en de markt voor duurzame energie onevenwichtig wordt.